

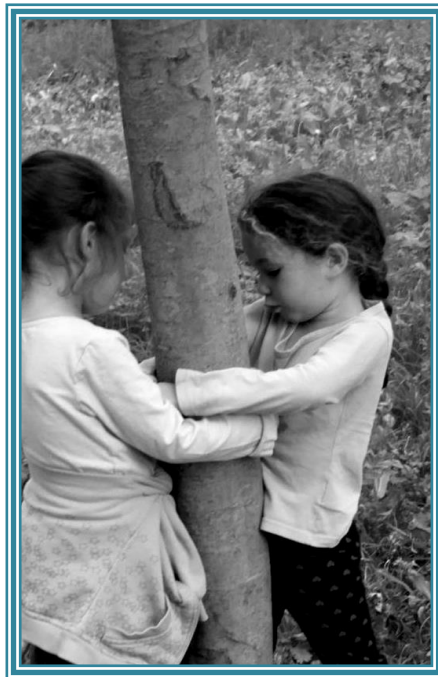
מַבִּית

שבועון קבוצת יבנה

י"ד בשבט תשע"ז

(10.2.17)

"... וְכָל עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמָּחוּ כָּף" [ישיעהו, נ"ה, י"ב]

שבת פרשת "בשלח" – שבת שירה

ראש השנה לאילנות

כניסת השבת – 17:00 צאת השבת – 18:01

שבועון מספר 1236

פרשת "בשלח" – שבת שירה

ראש השנה לאילנות

ליל שבת

הדלקת נרות	17:00
מנחה, קבלת שבת וערבית	
לאחר תפילת ערבית שיעור בפרשת השבוע – אברהם שטיין	

שבת

דף יומי בבית המדרש – יאיר אדר	07:00
תפילת שחרית	08:00
אחרי התפילה יתקיים שיעורו של הרב אילעאי	
תפילת ילדי אי-די' בחדר אח"ם שבחדר האוכל	09:30
תפילת ילדים בקומת הביניים של בית הכנסת	09:30
תהילים לנשים - בבית המדרש	12:45
שיעור בספר 'תרי עשר' בבית משפחת - נח חיות	12:50
תפילת מנחה גדולה	13:00
הבית האדום פתוח למבקרים למשך שעה	13:30
שיעור גמרא בבית המדרש - הרב אילעאי	13:20
משק הילדים פתוח לביקורים למשך שעה	13:00
תפילת מנחה קטנה בבית הכנסת	17:00
שיעור ' צורבא מרבנן ' - בבית הכנסת מיד לאחר תפילת מנחה	
צאת השבת	18:01

סדר ט"ו בשבט

במוצאי שבת נסב כולנו לסדר ט"ו בשבט מסורתי ובו נארח את הזמר יהודה אליאס ("קום והתהלך בארץ") שינעיים לנו בקולו הערב משירי ארץ ישראל היפים והטובים. בשעה 20:00 ב"משטח" חדר האוכל מוזמנים בשמחה - כל המשפחה צוות ט"ו בשבט וועדת התרבות

וכמו הגמרא בבא בתרא י' עמ' ב': "בנו של ר' יהושע חלש והתעלף. שאל אביו מה ראית? אמר הבן: עולם הפוך ראיתי, עליונים שבעולם הזה למעלה - בעולם הבא למטה ותחתונים - שם הם למעלה. אמר לו אביו: עולם ברור ראית. כלומר לא כל מי שנראה טוב לנו הוא באמת תוכו כברו". אבל האידיאל האמיתי והראוי הוא שהאדם גם יראה טוב חיצונית וגם יהיה מתוקן מבפנים.

כמו שאנו אומרים בכל יום בתפילה: לעולם יהיה אדם ירא שמיים בסתר ובגלוי. בסתר כדי לא להתגאות ובגלוי כדי לא להתבייש בעבודת ה'. יהי רצון שנזכה... שבת שלום וט"ו בשבט שמח.

מעשה שהיה בשבת לפני שבועיים ויפול עץ על גג, ותודה לאל שבשעת הסערה העץ לא נפל על אף אדם.

וזהו סיפורו של הברוש שנפל:

לפני כשנתיים זוהה תאום סיאמי שלו כשביר ומסוכן, ועקב כך נכרת. התאום החי נראה בריא, רענן ומאושר עד ש... הגיעה השבת המדוברת. והוא נפל.

אם אנחנו משווים את העץ לאדם, גננינו המנוסים והערניים לא זיהו את הנגע בעץ שהיה תמיר ויפה ונראה בריא חיצונית. כך אצל האדם, מבחוץ יכול לעשות רושם טוב, להיראות מוסרי, טוב ובריא נפשית ופיזית. אדם רגיל לא יזהה דבר מה שלא בסדר אצלו אך רק הקדוש ברוך הוא, והוא עצמו, יודעים את האמת שנאמר: "הָאָדָם יִרְאֶה לְעֵינָיִם, וְה' יִרְאֶה לְלֵבָב" (שמואל א' ט"ז ז).

החודש הירוק\גדי סימון

כשלוש שנים מוצב ב"חצר" המפג"ש הקומפוסטר/ המדשן -מכשיר להכנת קומפוסט, דשן אורגני לאדמה כדי להשביח גידול צמחים ומבוסס על תהליך בו מייצרים הפרדה בין אשפה אורגנית ואשפה "רגילה". בעזרת המדשן הופק דשן נפלא. הדשן המצוין שיצא מהמדשן עבר ישירות לעצים בחורשה הסמוכה. חברי "מפג"ש של טעמים" נותנים כבוד לקיימות. בתהליך העבודה והכנת המאפים נעשית הפרדה בין פסולת רגילה ובין פסולת מהירקות והפירות בהם השתמשו ואותם מכניסים למדשן. לזה קוראים "קיימות במיטבה".

ילדי הגן שבאו לפעילות משותפת עם חברי מפג"ש צופים בגדי מוציא את הדשן.

"... על יובל ישלח שרשיו" | ערכו דינה ורויה

את החלק החגיגי של "מבית" ט"ו בשבט, הקדשנו לשורשים. ביקשנו מחברים לספר סיפור שנחרת בזיכרונם מהסבא או מהסבתא שלהם. מתברר שהסבים/הסבתות שלנו הם השורשים שלנו, אבל הם עצמם, רובם נעקרו מאדמה אחת וניסו להכות שורש במקום אחר בבחינת: "איתכם אני צמחתי, ארניים, ושורשי בשני נופים שונים" [לאה גולדברג]

סבתא פרנסיסקה, הסבתא של יהודית ארליך

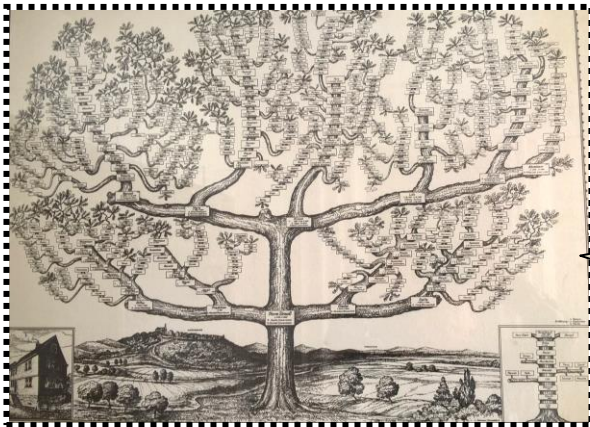
הצליחה, בדרך משלה, להגיע לכל מה שהיא רצתה בעזרת גרמנית וצרפתית. נסעה באוטובוסים, קנתה, יצרה קשרים וחיה חיים תוססים. היא הייתה 'טיפוס' מיוחד".

יהודית, זוכרת סיפור מיוחד על הסבתא?

יהודית מתקשה להיזכר, ולפתע מבליח חיוך נלבב, והיא נזכרת ברגע קטן לאנושות ורגע גדול בשבילה. "כשהמשפחה הייתה על האונייה סנט לואיס, הייתה לי יום הולדת 8. כל המבוגרים היו מוטרדים ועסוקים. רובם חלו במחלת ים. הייתי בטוחה ששכחו אותי. והנה, סבתא באה. היא ניגשה אלי בפנים מאירות, בירכה אותי ונתנה לי מתנה ליום ההולדת".

בקיר מאחורי שולחן האוכל של יהודית ארליך מתנוססת תמונה גדולה של עץ משפחה ענף מאוד. יהודית מצביעה על סבתה - פרנסיסקה, "זאת הייתה אישה מיוחדת. אישה קטנה עם המון מרץ, שמחה ואהבת חיים. סבא, ג'קוב היה מאוד שונה ממנה. איש גבה קומה, רציני וסמכותי. חיינו בגרמניה עד הדקה התשעים, לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה. הסבא לא הסכים לצאת קודם ורק ברגע האחרון, עלינו - שמונת בני המשפחה באוניה סנט לואיס בדרכנו לארה"ב. ("מסע הארורים" המפורסם היה בנסיעה הבאה של סנט לואיס). כעבור ארבע שנים הסבא נפטר.

הסבתא פרנסיסקה, בת כ-65. אלמנה. מהגרת. לא ידעה מילה באנגלית - שמרה על החיוניות המופלאה שלה.

אילן היוחסין של משפחתה של יהודית

הדבר שלא מדברים עליו – סבא וסבתא של דבורית אדר

הם דיברו רק יידיש, ובזכותם גם אני מדברת יידיש. זאת הייתה השפה המדוברת בבית.

דבורית מציינת שני מסרים חזקים בבית, שחללו בעקבות החיים עם סבא וסבתא: הראשון - לפני המלחמה הם, סבא וסבתא, היו אנשים אמידים ועזרו להרבה אנשים. המוטו שהם העבירו וממשיך הלאה היה שנתניה מכל סוג, היא דבר שעושים אבל "לא מדברים עליו". לא מצפים לשום גמול.

מסר נוסף מאוד חזק: בגלל הצורך של הסבא והסבתא להישען על הוריי, הייתה בבית אמירה מאוד חזקה על הצורך להקפיד לחסוך, כדי שבגיל מבוגר יוכלו להיות עצמאים ולא ליפול לנטל. האמירה הזאת מוכיחה את עצמה היום.

דבורית אדר מספרת על סבא חיים וסבתא פרידה שהיו חלק בלתי נפרד מחיי היום יום שלה. הם גרו באותו בית, יחד עם הוריה ושני אחיה במושב חמד. "סבא וסבתא באו לארץ לאחר תלאות. הם חיו בפולין, ובזמן המלחמה ברחו לרוסיה וחיו בתנאים קשים מאוד. כששבו בתום המלחמה לפולין, גילו כי מתוך ששת ילדיהם וכל נכדיהם, נותרו שניים, אביה ודודתה של דבורית. הם עלו לארץ, ואבא הצטרף. הבית הרב-דורי היה מלא חום ושמחה. הוריה של דבורית היו אנשים פעילים במושב, והיו שם הרבה מבקרים וחיים שוקקים".

"ההורים שלי עבדו מאוד קשה. היה להם משק, ואני הייתי עם סבא וסבתא הרבה מאוד.

"ראש השבט" – סבתא של עדנה תדהר

החשמל), ודאגה לכל צרכיהם. עדנה: "לסבתא היה מאוד חשוב שהמשפחה תגדל "בשקט". זאת הייתה מילה מאוד דומיננטית. "בשקט" – ללא הרמת קול. בלי לשתף את הסביבה בקושי. והיא גידלה משפחה לתפארת!"

"היא הייתה ראש השבט. אישה דעתנית, חכמה, למדנית, אישה שעל פיה יישק דבר.

סבתא חנה אלאוף, סבתה של **עדנה תדהר**, עלתה ממרוקו עם בעלה ושבעת ילדים, ובהריון לילד השמיני. היו להם מספיק אמצעים (אבא היה צורף במרוקו) והם רכשו דירה בחיפה בשכונה ליד ואדי סאליב. סבא, שלא היה מורגל בעבודה פיזית, נשלח לעבוד בחקלאות, קיבל אירוע מוחי ונפטר בגיל 40 בערך, וסבתא גידלה את ילדים, עבדה (בחברת

לשחזור. לכל המשפחה מצאצאיה הייתה שולחת משלוחי אהבה שכללו את מיטב המעדנים, וזאת לאחר ששקלה וחילקה שווה לכולם. הסקרנות, הרצון להתחדש והנתינה השאירו אותה מעורבת בחיי המשפחה. סבתא התגעגעה לריחות, לצבעים ולתרבות המרוקאית, אבל הייתה לה אמונה מאוד ברורה שישראל היא המקום הנכון לחיות בו בלי להתבולל.

עדנה, זיכרון אישי?

"כשהייתי בחדר התאוששות אחרי הלידה הראשונה שלי, עוד בדמדומים, הקול הראשון ששמעתי היה קולה של סבתא. התגלגלה באוטובוסים כל הדרך מחיפה עד קפלן, עם סלים כבדים, והתייצבה!"

היו לה ידי זהב, ונתינה בשפע למשפחה. במלחמת יום הכיפורים שכלה בן, והאבל תפס מקום מרכזי. היא לא יצאה לשום שמחה משפחתית, אבל הייתה שותפה מלאה להכנות לשמחות. בישלה את האוכל מראש, והתייצבה לעזור בסיום האירועים.

בתוך ארבע אמות של המטבח סבתא הייתה אדם יוצר. היא בנתה לה תוכנית יומית, ורצתה להתקדם וליצור באופן מקצועי. התעניינה במתכונים של עדות אחרות. היא יצרה מתכונים חדשים ושילבה עם הישנים. היא אפתה לחמניות, מעדנים, אטריות עבודת יד, עד היום הילדים מתגעגעים לטעם שלא ניתן

תורת הגזע – סבא של נטע עמיר

נטע עמיר מספרת על סבה, **דוד גולדשמיט** המוכר בכינויו "**הפה**" [כינוי שדבק בו בגלל עיירת הולדתו, הפנייים שבגרמניה], אביה של **שושי אלטמן**:

"סבא **הפה** גדל בכפר קטן וקהילתי בו התגוררו מעט יהודים, והתושבים הכירו היטב אחד את השני. בבית הספר היסודי בו למד הוא היה היהודי היחידי בכיתתו. בתחילת שנות ה-30, עם עליית המפלגה הנאצית לשלטון, הוכנס נושא חובה חדש

לתוכנית הלימודים: "תורת הגזע" על כל מאפייניה, ובפרט אצל היהודים. סבי היה בעל שיער בהיר ועיניים כחולות, וחזותו לא תאמה לזאת שאמורה להשתקף על-פי תורת הגזע. המורה שלו, כמו רוב תלמידי הכיתה, ידע שהוא יהודי, ובשיעור אף התנצל בפני סבי על החומר הנלמד וטען שכך בית הספר מחייב, אך בשיעורים הבאים הוא ביקש מסבי לא להגיע, משום שהמראה וההתנהגות שלו מפריעים לתיאוריה הנלמדת.

שהוא יהודי, אבל לדעת המורים הוא היה בעל המראה המשובח ביותר 'ליגזע הארי'. לאחר שנות בית הספר סבי התחנך בישיבה בפרנקפורט, ובגיל שמונה עשרה עלה לארץ והגיע למקווה ישראל ולמזל, בשנות המלחמה כבר היה בארץ".

במקרה נוסף, בית הספר של סבי אירח לביקור רשמי את היטלר ונציגי המפלגה הנאצית, לציון עלייתם לשלטון. סבי, בעל השיער הבהיר והעיניים הכחולות, "נבחר" כנציג התלמידים להעניק באופן רשמי את זר הפרחים להיטלר. המורה אמנם ידע

סיפור של גבורה / דורון אלטמן

(מוקדש לסבא אשר גרינברג ז"ל שהשבוע מלאו 30 ימים לפטירתו).

רק בשנים האחרונות סבא בחר לספר לנו יותר על מה שעבר עליו כילד. האהבה לארץ ישראל, לאדמה ולנגב הייתה אצלו בדם. הוא אהב שירי ארץ ישראל ובמיוחד את שיר "הרעות" שאולי הזכיר לו את הנגב, הבית שלו.

בבר מצוה של אחיי, **ענבל ושני**, עשינו את אירוע הנחת התפילין במקום שבו הייתה בארות יצחק הישנה בנגב, כדי לשמור ולשמוע על הסיפור של סבא.

בגלל האהבה הרבה שלו לארץ הוא שירת במילואים עד גיל 65, התנדב במשטרה והיה לו מאד חשוב שכל הנכדים ישרתו בצבא וילכו למסלולים קרביים.

סבא אשר - אבא של אימא הדס [דוסי] נולד בבארות יצחק הישנה שבנגב והיה הילד הגדול ביותר בקיבוץ. הוא היה בן 9 כשבארות יצחק הותקפה בידי המצרים שחדרו לקיבוץ במלחמת העצמאות בשנת 1948. ללא עזרה הצליחו חברי הקיבוץ להילחם במצרים אבל בקרב נהרגו הרבה מחברי הקיבוץ, וביניהם - אבא של סבא שלי. סבא אשר ואחיו בן ה-5 נלקחו עם שאר הילדים לקיבוץ דורות.

סבא זכר היטב את ההודעה על מותו של אביו, "הילדים התיישבו במעגל והאנשים שבאו להודיע התחילו למנות שמות לפי הא'-ב' והבכי הלך וגבר משם לשם. כך ידעו הוא ואחיו שאבא שלהם נפל בקרב". למרות שחברי הקיבוץ הצליחו לעצור את המצרים ונלחמו בגבורה, הם החליטו לא לחזור ולהתיישב שוב באותו מקום בנגב, ולאחר כמה שנים הקימו את בארות יצחק החדשה במקום שהיא היום.

מגדל המים ששרד בבארות יצחק הישנה

עץ השנה / שמשון

באהבה. עברנו איתו מדירה לדירה עד שהגענו לדירת הקבע, שתלנו אותו בחזית הבית ומאז הוא מרקיע שחקים, ועל הקומה השנייה הוא מביט מלמעלה.

ובכל זאת הוא לא עץ מושלם. צל הוא לא נותן ובכל זאת יש בו משהו. המסר שהוא מעביר בזקיפות קומתו ובחוסנו הוא שהשמים הם הגבול.

עד כמה הוא חזק?

עד כה הוא עמד בכל הסערות אבל יש עוד עצים רבים שיכולים לומר זאת. מצד שני, אני יכול לספר שכל פעם שקשרנו אליו כלב, והיו לא מעט כאלה, הכלב נפל והוא נשאר. הבוקר יצאתי, קרני השמש הבליחו מבעד לענפיו והיה נראה לי שלקראת החג, ראש השנה לאילנות, הוא "הוסיף" עוד כמה ס"מ.

כמה מילים אישיות:

עצי היקר. שוב מנשבות רוחות הבנייה, שוב מתחילים לדבר. אם וכאשר - נעמוד לצידך. זה בטח ייקח מספר שנים. דע לך עצי היקר, התמיר והנאצל שלא זה מה שישבור אותנו. נאחל לך ביום חגך שיתקיים בדך: "וְהָיָה כְּעֵץ שְׁתוּל עַל-מַיִם, וְעַל-יּוֹבֵל יִשְׁלַח שָׁרְשָׁיו, וְלֹא יִירָא (יִרְאָה) כִּי-יָבֵא חֹם, וְהָיָה עֲלֵהוּ רֵעָן; וּבְשִׁנַּת בְּצֻרַת לֹא יִדָּאָג, וְלֹא יִמָּשׁ מַעֲשׂוֹת פְּרִי." (ירמיהו י"ז ח'). לגבי פרי – נשמח אם יהיה משהו.... ובכל זאת אוהבים אותך איך שאתה!

לקראת ט"ו בשבט, חג לאילנות, שאלתי את שכני - ישראל זלקינד, מרכז ענף הנוי, את מי הוא יבחר לאילן השנה? ישראל הבין שיש כאן שאלה מורכבת ולכן הוא ביקש לתת לו זמן להרהור ומחשבה, כי הוא לא רוצה לענות על גזע אחד.

אחר הצהריים הגיעה התשובה: "לא אוכל להשיב על שאלה כזו. כולם היו בני והם פְּשְׁתִּילֵי יְיָתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנִי.

ואז הוא שאל אותי: "ואם כבר שאלת וענית, עכשיו אשאל אני מהו עץ השנה שלך?"

הרהרתי כמה דקות והשבתי שעץ השנה שלי הוא עץ החיים. בכל שנה אני בוחר בו מחדש. ישראל מצמץ בעיניו כלא מבין ואז סיפרתי לו על עץ האראוקריה הגבוה שלפני ביתי וגם לפני ביתו.

מיהו אותו עץ?

זהו עץ שלא נותן צל ובכל זאת הוא עצי . בכל סערה אני יוצא לחדר המדרגות לראות כי כוחו עדיין בגזעו. לפעמים הוא נוטה כמבקש עזרה ואז אני מבקש, מתפלל שהרוח תשכך.

קיבלתי אותו בעציץ לפני כ-35 שנה. שתיל עלוב למראה, ובמצב נפשי ירוד כאומר: "הוציאו אותי לאוויר העולם, תנו לי שמש, תנו לי תקווה ועתיד ירוק. לא מפחד מהקור בחורף ומהחום בקיץ". טיפחנו אותו

פרוכת חדשה בבית הכנסת

לעץ הזית מנעד רחב של הקשרים בתרבות ישראל: שמן הזית המשמש להדלקת מנורת המקדש, עץ הזית כסמל למקומיות, שורשיות ועוד. ניתן לשים לב לשני סוגי

קווים מנוגדים המקבילים לתהליכים שעוברים עלינו: הקווים הישרים בתלמי השדה מסמלים את הקו השמרני והעקבי ואילו הקווים המעוגלים באמירי העץ מסמלים את רוחות השינויים.

יחד עם כל זאת ניתן להבחין בגווני הצבע החום והירוק הבאים לסמל את הגוונים הרבים בקהילתנו בעבודת ה'. ואם מצאתם עוד סמל או מטאפורה אחרת יהיה זה קביל בהחלט.

במימון הפרוכת החדשה השתתפו **אדית מרקוס ואחיה** לעילוי נשמת אביהם **לאון בן בדריה גרגו ז"ל**.

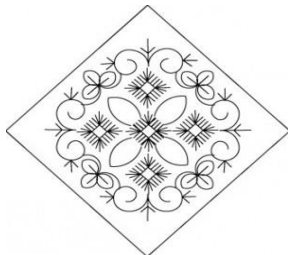
בשעה טובה אנו מהדרים את בית הכנסת שלנו בפרוכת חדשה בשבת "שירה" בה נאמר: "זה אלי ואנוהו" שעל פי המדרש במסכת שבת הכוונה להידור מצווה: "זה אלי ואנוהו - התנאה לפניו במצוות, עשה לפניו סוכה נאה ולולב נאה ושופר נאה, ציצית נאה, ספר תורה נאה, וכתוב בו לשמו בדיו נאה, בקולמוס נאה, בלבלר אומן וכורכו בשיראין נאין".

בניסיון למצוא דוגמא הולמת לפרוכת החדשה התבוננו במאות דגמים ועיצובים בבית המלאכה "שש משזר" אשר במושב גמזו.

דוגמת הפרוכת שעוצבה מבקשת לשקף את אופיו של המקום. הדבר מתבטא בשילוב של עץ הזית מימין כאשר למרגלותיו פרוסים תלמי שדה, אלמנטים המשקפים את מקור פרנסתנו ואת קשר בין אנשי המקום לאדמתם. יחד עם הסימבול הפיזי יש ניסיון ליצור סימבול רוחני המתחבר למושג "עץ חיים" בהקשר של תורת חיים.

תערוכת "מעשה רוקמת"

שעות פתיחת התערוכה המציגה מבחר עבודות רקמה של **שרה ברוכי** בגלריית הבית האדום:

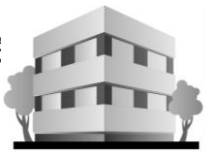
♣ **בשבת פרשת "בשלח"** : 13:30-14:30

♣ **ביום ראשון ט"ז בשבט**, 12.2 : 18:00-19:00

♣ **ביום שני י"ז בשבט**, 13.2 : 17:00-18:00

♣ **ביום רביעי י"ט בשבט**, 15.2 : 20:00-21:00

כמו כן ניתן לתאם ביקור עם שרה ברוכי או יונה עפרוני

מנהלת הבנייה – נכון לעכשיו \ נחמיה רפל

ההכנות לתחילת עבודתה של מנהלת הבנייה מתרכזות כעת בשלושה תחומים:

איננו עובר לדירה חדשה, ועוד נושאים העולים מהסתכלות ארוכת טווח על הבנייה בקבוצה. מתוך הדיונים המוקדמים, בהם שותפים בעלי תפקידים שונים, עולות שתי גישות: האחת רואה צורך בקבלת סיוע מבעלי מקצוע חיצוניים לא רק לעבודת המנהלת אלא גם לניהול שיח מקיף עם חברי הקיבוץ, עד לקבלת החלטות באסיפה. השנייה מעדיפה להסתפק בייעוץ ארגוני למנהלת ובליווי הצוותים ובעלי התפקידים בתהליך המורכב. אנו מודעים לכך שההתקדמות בקבלת החלטות בתחום הייעוץ הארגוני הינה איטית, בגלל מורכבותה, ועם זאת אנו מקווים לסכם את המלצתנו בתוך כשלושה שבועות. גם כאן השלב הראשון לאחר בחירת היועץ/יועצת יהיה הקמת צוותים והגדרת המשימות של כל צוות.

התחום השלישי הוא הדחוף ביותר, ולכן אולי הקשה ביותר: האם להמשיך עכשיו בבניית השכונה החדשה, ולבנות מיד עוד 3 או 4 בתים צפונית ל- 5 הבתים שבנייתם מסתיימת בימים אלה? היתרונות הכלכליים, הארגוניים והביצועיים, בהמשך מידי של הבנייה הם מובנים מאליהם, אך האם נכון להשקיע את הסכום הגדול הדרוש לבנייה זו בשעה שאנחנו נכנסים לדיונים שאולי ישנו את התמונה כולה? יתירה מכך:

התחום הראשון הוא בחירת משרד אדריכלים ל"תכנון יישובי". ישנם אדריכלים לא מעטים המתמחים בנושא, ולאחדים מהם יש ניסיון לא מבוטל עם קיבוצים בכלל וקיבוצים שיתופיים בפרט, ואנחנו עמלים על איתור המשרד המתאים לנו. מלבד היכולת המקצועית של האדריכל וניסיונו, אנחנו בוחנים את תוכנית העבודה המוצעת על ידו ואת היקפה, את משך הזמן המוערך על ידו לביצוע עבודת "תכנון יישובי" בקיבוצנו, וכמובן גם את עלותה. להערכתנו, בימים הקרובים נגיש למזכירות את המלצתנו בתחום זה. השלב הראשון לאחר בחירת משרד האדריכלים עמו נעבוד יהיה הקמת צוות "תכנון יישובי", ואולי אף מספר צוותי עבודה, שילוו את העבודה המקצועית של האדריכל.

התחום השני הוא בחירת ייעוץ ארגוני לליווי עבודת המנהלת והשיח החברתי. להערכתנו, בד בבד עם התקדמות "התכנון היישובי" נצטרך לגבש את הסכמת חברי הקיבוץ בנושאים שאינם קשורים לשאלה היכן לבנות, אלא במגוון רחב של נושאים הקשורים לשאלות מה ולמי לבנות. מנהלת הבנייה רואה את תפקידה כמקדמת קבלת החלטות חדשות בדבר גודלה של דירת הקבע, תור הזכאות לדור, התקציב העומד לרשות החבר לביצוע שיפורים בדירתו אם

להערכתנו, בכל הקשור אצלנו לבנייה – הזמן כן קובע!
לשמחתנו, אנו מקבלים כל הזמן פניות ושאלות מחברות וחברים, ואנו משתדלים לענות ולהיענות. כולם מוזמנים להתעניין, לתת עצה טובה, להביע משאלה ואפילו דאגה, ולעזור לנו לקדם את הנושא.

מי אמור להחליט בשאלה דחופה זו? עלינו לקחת בחשבון שאם יוחלט לא להשלים עכשיו את השכונה החדשה, ולהמשיך בבנייה חדשה רק לאחר קבלת החלטות לאור עבודת מנהלת הבנייה, הרי שמדובר על כניסה לדירות חדשות רק בעוד כ- 4 שנים!

אירועי תרבות

❖ **פסטיבל דראט אדאט** – טיול פריחה ביער שוקדה ביום שלישי, י"ח שבט 14.2 יציאה בשעה 15.30 הרשמה על הלוח.
❖ ביום רביעי, כ"ו בשבט, 22.2 **טיול פריחה** בגבעת תום ותומר במלאת 20 שנה לאסון המסוקים יציאה 15.30 הרשמה על הלוח.
ו. התרבות מאחלת חג של ליבלוב צמיחה ופריחה

שוק צדקה התשע"ז

ילדי אי-י"ב וצוות החינוך מזמינים אתכם לשוק הצדקה המסורתי בקיבוץ שיתקיים ביום ראשון ל' שבט, 26.2. **מה בתכנית?**
♣ בשעה 16:30 - מופע כישרונות צעירים באדיבות זוגון ה'ו' (לפני המופע יימכרו שתיה ופופקורן).
♣ בשעה 17:15 פתיחת השוק עם מכירת מוצרים שהכינו ילדי כיתות אי-ו'.
במקביל ייפתח בית קפה כולל ארוחת ערב באדיבות חברת נעורים.
* במקום תהיה עמדת בנק שבה ניתן יהיה למשוך כסף מזומן.
מחכים לראותכם! - **הילדים והמדריכים**.

משולחן מש"א / מתי אלטמן

גברים לתוכנית, אני קורא בקריאה אחרונה לציבור הקוראים לנסות ולעניין צעירים בגיל המתאים (גברים, בוגרי צבא) לתוכנית, כיוון שבמצב בנוכחי אנו נאלץ בצער להקפיא את התוכנית ולא לפתוח אותה השנה. ההחלטה הסופית תתקבל תוך שבוע, ע"מ לאפשר לענפים להתארגן על חלופות.

הסדרת שבוע העבודה בקבוצת יבנה –

עפ"י הנחיית המועצה, הוקם צוות שהכין דיון בנושא. כזכור, לפני שנים רבות החלטנו לעבור לחמישה ימי עבודה בשבוע לנשים. הצוות החל לבחון בחינה ראשונית מול רוב הענפים וקיבוצים אחרים להבנת המשמעויות של מעבר דומה גם לגברים. ההימנעות מלעסוק ב-5 ימי עבודה גם לגברים (למרות שבאסיפה בזמנו דובר על בחינת הנושא לאחר היישום אצל הנשים) נובעת משתי סיבות עיקריות: (1) רבים לא ראו צורך בחמישה ימי עבודה גם לגברים. (2) שבוע העבודה אצל חלק מאוכלוסיית הקיבוץ נהיה גמיש מד, כשהיום החופשי יכול לשייט בין ימי השבוע בצורה גמישה ביותר, וללא שליטה של מנהלי הענפים והפעילויות על המשאב החשוב ביותר שלהם – החברים. בחלק מהענפים יום הפנאי של החברות הוא במהלך השבוע, אבל בפועל יום שישי שאמור להיות יום עבודה יעיל ומועיל איננו כזה, בשל היותו

כמה עדכונים ונושאים היושבים על שולחן מש"א שברצוני לשתף את הציבור. הנושאים נידונו במזכירות ואשמח גם לתגובות והתייחסות מהציבור במידה ויש. תוצרת הארץ – כזכור הוחלט באסיפה שאנו מנסים לפתוח מסגרת של צעירים וצעירות לאחר צבא, שמגיעים לקיבוץ לתקופה של כחצי שנה, בה הם משלבים עבודה מלאה בקיבוץ עם מסגרת לימודית חברתית. התכנית שנקראת "תוצרת הארץ" מתקיימת בשיתוף עם מדרשת אורנים. חבורה זו מיועדת לעבוד בגד"ש, במדגריה ובזיתיה (חקלאות ותעשייה – "עבודה מועדפת") במהלך היום, ולקיים בשעות אחה"צ והערב תכנית מגוונת של לימוד ופעילות מטעם מדרשת אורנים והקיבוץ. כל זאת לצד השתלבות בקהילה. נעשו עד כה שני כנסים של מועמדים שהגיעו לקיבוץ כדי להתרשם, וגם כדי שאנו נתרשם מהם ונבחר את הטובים ביותר בעינינו. נראה שאת החלק שלנו עשינו, ורוב הצעירים שהגיעו הביעו עניין רב בתכנית. אם כן, הכל טוב? כמעט... רוב מוחלט של המועמדים היו מועמדות (נשים) ואת עונת הגד"ש יהיה קשה לתפעל עם עובדים זמניים רק מהמגדר הנשי. אנו רואים בתוכנית הזו תועלת גדולה בפן המעשי והערכי גם יחד. אבל, לאחר לבטים רבים, וניסיונות נוספים לגייס גם

קצר מלכתחילה וגדוש בהכנות ובסידורים לקראת שבת. ניתן גם לציין בהגינות שבחלק מהענפים (ממש לא בכולם) תפוקת הענף עצמו בימי שישי נמוכה. אין ספק שתיאור המצב הוא הכללה, אך לטעמי גם אין ספק שנושא זה חייב להיות מוסדר.

מהדיונים בצוות המכין, בהנהלת מש"א ובמזכירות, עלה הצורך שבמסגרת המחשבה על 5 י"ע לגברים, חובה עלינו לעשות סדר גם בנושא הזה (כמו בנושאים נוספים בתחום העבודה אצלנו). הסדרת הנושא חשובה קודם כל לעצמנו, אך גם חשובה כדי להידמות ולו במקצת למה שקורה מחוץ לקבוצת יבנה בתחום העבודה: **שבוע העבודה לכלל החברים צריך להיות מיום א' - ה' כולל, היום החופשי הוא יום ו' למעט מקרים חריגים (חינוך \ מזון \ שירותים ספציפיים \ ייצור בעונות ובענפים מסוימים במתכונת מצומצמת).**

ובאשר לתחום ימי העשרה, התחביב והפנאי - שחלקם באים לידי ביטוי ב"השתלמויות החד-יומיות" לסוגיהם

המגוונים, גם כאן נדרשת, לדעתנו, חשיבה מחודשת באותו **מחסן תחפושות** הקשר. ככלל אנו סבורים שפעילות זו צריכה להתקיים לאחר שעות העבודה, או על חשבון ימי החופש שכולנו מקבלים כל שנה וצוברים, או ביום הפנאי בשישי.

מקרים מיוחדים, כמו בקשות לעזרת קרובים לסוגיה השונים ע"ח ימי עבודה, תידון כרגיל בין מנהל הענף, מזכיר הפנים \ מש"א, בהתאם להקשר ולמצב.

מובן, שהסדרת ימי העבודה והכנסתם למסגרת הנכונה (אם יתקבלו) מהווים עבור חלק מהחברים "הרעת תנאים" לעומת המצב הנוכחי. עם זאת, לדעתנו אין מנוס מלהביט בעיניים פקוחות במציאות, לראות גם את צורכי הקיבוץ וטובתו, ולקבל ביחד החלטות נכונות כחלק מתהליך הסדרת שבוע העבודה לגברים ולנשים כאחד, באופן שוויוני.

כאמור, אני מודע לכך שהסדרת שבוע העבודה כפי שתיארתי למעלה, עלול להצית ויכוחים ואי הסכמות, ועל כן, אשמח לתגובות לקראת הדיונים העמוקים שעוד יבואו. **בברכת חברים לתו"ע**

חג הפורים קרב ובא ובמחסן התחפושות ההיערכות בשיאה. חברים אשר יש ברשותם תחפושות ואביזרים שטרם הוחזרו, מתבקשים להחזירם בהקדם ע"פ נוהל ההחזרות (תקין, נקי, ובשקית עם שם המחזיר). בקרוב נפרסם שעות פתיחה. עקבו אחרי הפרסומים בכלי התקשורת המקומיים. **ליאורה גליק ואושר קולמן**

לכל באי הפעלטון | נעמי ליבר-אלי כהן

בשל ההתגברות של תופעות אלה בשבועות האחרונים, נאלצתי לסגור את הפעלטון למשך כמה ימים. המקום היה מטונף ולא איפשר כניסת ילדים, ובשל כך נפגעו לא רק באי הפעלטון בשעות אחה"צ ובשבת, אלא גם ילדי הגיל הרך, שפעילותם בפעלטון הינה חלק מהתכנית החינוכית שלהם במסגרות.

להלן תזכורת ורענון לחוקים לשימוש בפעלטון:

-ביקור ילדים בכל גיל יהיה בליווי מבוגר בלבד.
-ביקור של ילדי אורחים- בליווי קרוב משפחה מקומי.
-הפעלטון מתאים לילדים עד גיל גן חובה.
-במקרה שהגעתם בשעות הפעילות של ילדי הגיל הרך, אנא חזרו במועד מאוחר יותר.
-אין להכניס כלל וללא יוצא מן הכלל מזון ומשקאות לפעלטון!!!
-נא לחלוץ נעליים בכניסה ולוודא שאין חול בגרביים...
-הפח מיועד לניירות בלבד. נא לא לזרוק בו שאריות מזון, חיתולים וכו'.
-אם השתמשתם בכוס, אנא שטפו אותה בסבון והחזירוה למקומה. המזון שנמצא במקרר- הינו פרטי או שייך לגיל הרך.
-בצאתכם, אנא כבו את המתג הראשי שבכניסה וודאו שהשאריתם את הפעלטון נקי ומסודר, כולל טאטוא, אם נדרש, ובדיקת נקיון השירותים.
באם לא יהיה שיפור במהלך התקופה הקרובה, ניאלץ בצער רב לסגור את הפעלטון בשעות אחר הצהריים ולאפשר את פתיחתו רק בשעות הבוקר לגיל הרך ובזמן התורנות בשבת. תודה מראש על שיתוף הפעולה.

הפעלטון משמש בשעות הבוקר את ילדי הגיל הרך, ובשבתות מתקיימת במקום תורנות בין השעות 13:00-14:30.

בנוסף, הפעלטון פתוח בצורה חופשית לציבור ומשפחות רבות מבקרות במקום בשעות אחר הצהריים.

עבודה רבה מושקעת על מנת לשמור על הפעלטון נקי ומסודר.

לאחר תקופה ארוכה בה התקשינו למצוא מי שינקה את הפעלטון בצורה סדירה, כעת מנקה את המקום סטודנט מטעם החינוך אחת לשבוע בערך. עם זאת חשוב לציין כי טאטוא, ניקיון שירותים, ריקון הפח, אספקת נייר טואלט וצף רץ, סבון וכו' הנדרשים בתדירות גבוהה יותר - מוטלים עלי, כמנהלת הגיל הרך.

זה זמן רב שאני נתקלת בתופעות לא נעימות המתרחשות כולן בשעות אחר הצהריים, ומבקשת להביא אותן לידיעתכם. לא מזמן כתבתי על כך בעיתון אולם לצערי המצב נמשך ואף מחמיר.

לא אחת אני מגיעה בבוקר ומוצאת שהאור והמזגנים דולקים, לכלוך ובלגן על המזרנים כולל שאריות מזון וניירות טישו משומשים, כלים לא שטופים בכיור, שירותים

מלוכלכים, ובפח - חיתולים משומשים ושאריות של אוכל. בשבועות האחרונים הזדעזעתי למצוא פעמיים על רצפת השירותים - חיתולים מלאים זרוקים.

מרפאה

אחות כוננת בשבת פרשת "בשלח" – לזיט עפרוני

שעות הקבלה של ד"ר איברהים

בריג'תה:

יום ראשון 16:00-14:30

יום שלישי 12:00-09:30

יום חמישי 09:00-08:00

שבת שלום!

מנחם האופטומטריסט יגיע למרפאה ביום רביעי, י"ט בשבט (15.2)

שעות הקבלה של ד"ר דונסקי בשבוע הבא:

יום ראשון 17:30-14:30

יום שני 16:00-14:30

יום שלישי 13:00-09:30

יום חמישי 09:00-08:00 ומ-14:30-15:30

העמותה למען החבר הוותיק-מרכז יום

יום ראשון ט"ז שבט תשע"ז, 12.2.17 8:45 תנ"כ – עם חנה לבל (צפניה)

יום שני י"ז שבט תשע"ז, 13.2.17 10:15 הרצאה: על צוואות וירושות עם עו"ד חנה וייס.
[ניתן לקבל יעוץ בתשלום]

יום רביעי י"ט שבט תשע"ז, 15.2.17 9:00-12:00 מכירת מגוון תכשיטים עם שלומית בר

עלייה לתורה של נסים שטיינר תתקיים בשבת פרשת יתרו, כ"ב בשבט, 18.2

מסיבת בר המצווה תתקיים ביום שני, אור לכ"ה בשבט, 20.2

חנות אופק אניקסטר ורוני תתקיים ביום ראשון, כ"ג בשבט, 19.2 (בחוף)

שבת חתן בפרשת משפטים, כ"ח בשבט, 24.2

בת המצווה של רעות אריכא תתקיים בשבת פרשת "תרומה", ה' באדר, 3.3 דירות
האירוח יעמדו לידי המשפחה.

"ערב בנים להורים במבט קדימה" מספר 2

איילת אריכא

אחראית הגיל השלישי

לזיט עפרוני

אחראית פריפריה

לפגוש
מרכז פעילות גיל שלישי
קבוצת יבנה

בנים ובנות מוזמנים לערב

"בנים להורים מבט קדימה"

ביום חמישי, כ' בשבט (16.2.17)

בשעה 19:30 באולם החדש במרכז-יום.

בהנחיית: מיכל פרוכטר

(פסיכולוגית בתחום הגיל המבוגר מרצה ומנחה קבוצות)

לֵד אֶל הַטֶּבַע \ תלמה אליגון-רוז

כָּל שָׁנָה הַגְּבֵעָה פּוֹרַחַת
כָּל שָׁנָה בְּאוֹתוֹ מוֹעֵד
אֶל תִּקְטֹף, אֶת הַיָּפִי אֲסוּר לְקַחַת
כִּי נִתֵּן לָנוּ הוּא כֶּעֵת.

לֵד לֵד לֵד אֶל הַטֶּבַע
תִּפְס לְרַגַע סוּד בְּרִיאָה
טַבֵּל עֵינֶיךָ בַּצֶּבַע
שִׁפְשֵׁט עַל הַגְּבֵעָה.

כָּל שָׁנָה אֶהְבֶּה פּוֹרַחַת
עַת לְקַחַת וְעַת לְתִת
לֹא תוּכַל אֶת הַיָּפִי אֶתְּךָ לְקַחַת
הוּא נִתֵּן לָנוּ רַק כֶּעֵת.

לֵד לֵד לֵד אֶל הַטֶּבַע...

כָּל שָׁנָה כְּלִנִּית פּוֹרַחַת
כָּל שָׁנָה עַל אוֹתָהּ גְּבֵעָה
בְּתִקְתוּק אֲרַגְמָן עַל אֲזִנֵּינוּ שְׁחָה
שְׁהִזְמֵן שְׁהִזְמֵן עֶבֶר.

צ'ל השיריט - יצחק כרוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת:
bimkomon@gmail.com